

هر کس می‌تواند نامه خودش را تایپ کند یا حتی نرم‌افزاری فراهم کردیم که در گزارش‌های مطول که نمی‌توان وقت کارشناس کیفی را گرفت، گفتار را به نوشتار تبدیل می‌کند.

در بحث تهیه کالاهای سازمانی آیا شهرداری سامانه‌ای برای رصد داخلی یا خارجی بودن یا یافتن نمونه

مشابه کالای خارجی اما ایرانی دارد؟

خرید کالای خارجی که نمونه مشابه داخلی داشته باشد، در شهرداری مشهد ممنوع است، البته به لحاظ کیفیت ما گله‌مندی‌هایی از تولیدکنندگان داخلی داریم، آن‌ها اگر می‌خواهند که این دستورات آمرانه اداری به یک نگرش در خرید کالاهای داخلی تبدیل شود، باید روی کیفیت کالاها سرمایه‌گذاری کند.

چون اگر کیفیت لازم را نداشته باشد هم کارپرداز ما در خرید از آن‌ها و هم مصرف‌کننده ما گله‌مند است؛ بعضی از این کالاها در پروژه‌های زیرساختی‌مان استفاده می‌کنیم یعنی تحمیل هزینه است که با آن سیاست‌های کلان همخوانی دارد.

نمونه‌ای از این مسئله را دارید؟

من یک سطح بالاتر را می‌گویم، مهندسی ارزش کاملاً در دنیا پذیرفته شده و بهره‌وری را افزایش داده است، ما هم در داخل کشور آن را توصیه می‌کنیم، برخی نگاه حداکثری دادند و می‌گویند همه پروژه‌هایمان مهندسی ارزش بشود اما اخیراً یکی از سازمان‌ها گزارش می‌کرد این مهندسی ارزش که می‌خواهد هزینه‌ها را کاهش و کیفیت را افزایش بدهد، خودش تبدیل به یک هزینه مضاعف شده است!

نگفتید، سامانه‌ای برای ثبت خرید کالا دارید؟

سامانه‌ای داریم که همه سفارش‌ها به آن می‌آید و در آن پیش‌بینی بانک تأمین‌کنندگان هم هست اما این سامانه هنوز به بلوغ خودش نرسیده است که مجموعه کالاهای داخلی، قیمت‌ها و استانداردهای فهرست شده باشد. لذا خلا سیستمی و جامع وجود دارد و به‌جایش کمیته خرید این کار را می‌کند، آن‌هم بر اساس دریافت‌های تجربی و با آزمون و خطاست؛ ما بانک جامعی نداریم و به نظر می‌رسد این کار سازمان

صنعت و معدن و تجارت باشد که اقلام داخلی و موضوعی را لیست کند و در اختیار سایر سازمان‌های مصرف‌کننده قرار بدهد.

داشتن این لیست به نفع خود شهرداری است، چرا خودش اقدامی نمی‌کند؟ اگر بخواهید منتظر سازمان صنایع معدن و تجارت باشید که به ضرر شهرداری است.

همان‌طور که گفتم این مسائل بیشتر جنبه نگرشی دارد، ما باید به آن باور داشته باشیم. آن‌وقت هر کسی بایستی تلاش خودش را بکند اما این دلیل توجیه سایر دستگاه‌های متولی نیست. آن‌ها که حرفش را می‌زنند، بایستی حداقل اطلاعات را هم در اختیار شهرداری‌ها بگذارند. باین‌حال شهرداری‌ها هم تلاش خود را کرده‌اند مثلاً ما در مشهد گونه‌های گیاهی رازمانی از شمال و ورامین تهیه می‌کردیم اما با همکاری سازمان منابع طبیعی، تولیدکنندگان محلی را تشویق کردیم و خیلی از نیازهای خودمان را تأمین می‌کنیم. کارخانه بازیافت شیشه‌های نوشابه یک‌بار مصرف را در مشهد داریم، از کل کشور محموله داریم این‌ها پر حجم اما سبک است. دستگاه‌های پرس این‌ها را فشرده می‌کند تا حمل و نقلش مقرون به‌صرفه باشد. قبلاً از چین وارد می‌شد و هر دستگاه‌ها ۲۵ میلیون تا ۳۰ میلیون بود، آن‌هایی هم که در کار جمع‌آوری بودند، بضاعت تهیه آن را نداشتند، الان مشهد نمونه مشابهش را ساخته است که حدوداً ۲ میلیون قیمت دارد. البته از لحاظ کیفیت متفاوت است. حتی در قطار شهری تولیدکنندگان داخلی هم اعلام آمادگی کردند که با مهندسی معکوس بسیاری از نیازهای ما را رفع کنند.

همان‌طور که گفتید مسئله نگرش در اقتصاد مقاومتی مسئله اساسی

است، در گزینش نیروی انسانی و آموزش‌شان این رویکرد را داشتید؟

اگر همه امکانات در یک سازمان فراهم باشد اما نیروی انسانی هوشمند، باتجربه و متخصص نباشد، هیچ حرف و برنامه‌ای محقق نمی‌شود؛ در به‌کارگیری نیرو در شهرداری‌ها، ضوابط و دستورالعمل‌هایی هم داریم اما به‌روز نیست! متولی به‌روز کردن آن هم وزارت کشور و سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌هاست، اما نیروی انسانی استخدام و بکارگیری‌اش یک بحث است، نگاه‌داری و ارتقای آن، مهم‌تر است، نیروی انسانی می‌تواند خلاق و کارآمد باشد که امنیت شغلی و نظام جبران خدمات مناسب داشته باشد، اگر داده خودش را با ستانده‌اش مقایسه کند و به تراز مثبتی نرسد، تعلق سازمانی نخواهد داشت، از این جهت در نقطه مطلوبی قرار ندادیم، کارهایی صورت گرفته اما کافی نبوده است.